

Koncert »Glasbene Matic« dné 7. m. m. — »Glasbena Matica« je s poslednjim svojim koncertom poskusila vdihniti nekoliko življenja sedanji »mrtvi sezoni«. Poskus se ji žal ni posrečil kaj posebno: moč glasbina v boji proti vročini koncertue dvorane in proti nevihti, ki je nastala prav pred koncertom, bila je nedostatna. Večina občinstva se je preplašila tako vročine kakor nevihte, in zato je bil poset le srednji, malone slab. To nam je tembolj žal, ker je obsezal vzpored samo znamenite, posamič celo jako interesantne točke. Bendlov ljubki zbor »Tatranska vijolica« (tenorsolo g. *A. Rasinger*) in istega skladatelja mogočna koralna scena »Smrt Prokopa Vélikega« s svojimi dramatskimi učinki (besede umirajočega husitskega vojvode je pel g. *Bela Stuhec*), med obema točkama Foersterjev četerospev »Njega ni«, zvršen po vsem moškem zboru, Dvořakova »Kmetovalčeva himna« in njega izrazni zbor »Padle so pesmi v dušo mi«, takisto dve najlepših národnih pesmij v harmonizaciji g. M. Hubada, vse to se je izvajalo kár najnatančneje in najvzorneje. Jeden naposled imenovanih zborov se je moral na viharno zahtevanje celo ponoviti. — Jako prijetna izpremembra med sicer zgolj vokalnimi deli so bile vijolinske točke g. *K. Jeraja*. Po bogati, do cela zasluženi pohvali, katero si je mladi umetnik pridobil z Wilhelmjevo parafrazo Walterjeve pesmi iz opere »Die Meistersinger«, te čudalepe pesmi, ki izhaja iz preprostega, nežnega napeva in prihaja polagoma ognjevitejša in iskrenejša, dokler se naposled ne razvije v najstrastnejši izraz — takisto z virtuoznatim rondom Baffinijevim z njega pizzicati v levi roki, flageoleti in Ricochet-potegi — dodal je g. Jeraj še Es-dur nokturmo Chopinovo v predlavi Sarasatejevi. Sosebno to dodano skladbo je izvedel prelepo in plemenito. — Gospod *Bela Stuhec*, ki je poleg solopartij v zbornskih delih pel dve ariji (iz Dvořakove opere »Šelma sedlák« in Wagnerjevega »Tannhäuserja«: »Blick' ich umher in diesem edlen Kreise«), je dobro izšolan diletant s prav prijetnim baritonom. V Wolframovi ariji tiči pač nekoliko več, nego je g. Stuhec položil vanjo. Sicer pa je to staro zlo, da vsi pevci, tudi tisti, katerim dramatsko petje ni poziv, vedno rajši za koncertne namene sezajo po arijah, časih siloma iztrganih iz opere, nego po pesmih, ki vendar prav za prav v svojih višjih firmah pripadajo v koncertno dvorano. — Slovenske prevode posamičnih pesmij so oskrbeli gg. *E. Gangl*, — *k*— in *A. Štritof* (žal, da ni vse kaj srečno; slovenska pesniška tehnika je dandanes, hvala Bogú, že takó razvita, da smemo v tiskanih tekstih zahtevati vse kaj boljšega in zrelejšega, nego je n. pr. prevod »Smrt Prokopa Vélikega«. Op. ured.).

K. Hoffmeister.

Obči zbor »Dramatičnega društva« je bil dné 22. m. m. Predsednik g. *dr. Ivan Tavčar* je v svojem nagovoru zahvalno omenjal onih faktorjev, ki so doslej podpirali slovensko gledališče, tako deželnega zbora kranjskega, mestne občine ljubljanske in gledališkega društva. Odbor je vestno vršil svojo dolžnost, sosebno vztrajno pa je deloval njega tajnik in blagajnik g. *Gustav Pirc*. Ker je naloga društvena od leta do leta večja, treba je, da „Dramatičnemu društvu“ vse rodoljubno občinstvo nakloni svojo podporo. — Po nasvetu g. *dr. Štora* se je gorenjim faktorjem izrekla zahvala, nato pa je tajnik g. *Pirc* poročal o minuli gledališki dóbi. Društvo ima 232 članov (6 častnih, 17 ustanovnikov, 89 zunanjih in 120 ljubljanskih), katerim se je tudi letos razposlal zvezek „Slov. Talije“. Drama v minuli dóbi ni uspevala kaj posebno zaradi splošno znanih neugodnih razmer, tem lepše pa so bile operne predstave, katere je vodil kapelnik g. *Gerbič*. Stalno angažiranih je bilo 24 igralcev in igralk, v zboru pa 16 pevcev in pevk z redno mesečno plačo. Predstav se je uprizorilo 58, in sicer 30 dram, veselih iger in burk in 28 oper; 11 iger je bilo novih, dve sta bili izvorni slovenski. Za bodočo dobo je ukrenil odbor vse, da bode občinstvo lahko zadovoljno. — To poročilo se je odobrilo in takisto poročilo blagajniško, ki izkazuje 29.615 glđ. 38 kr. troškov in nekaj